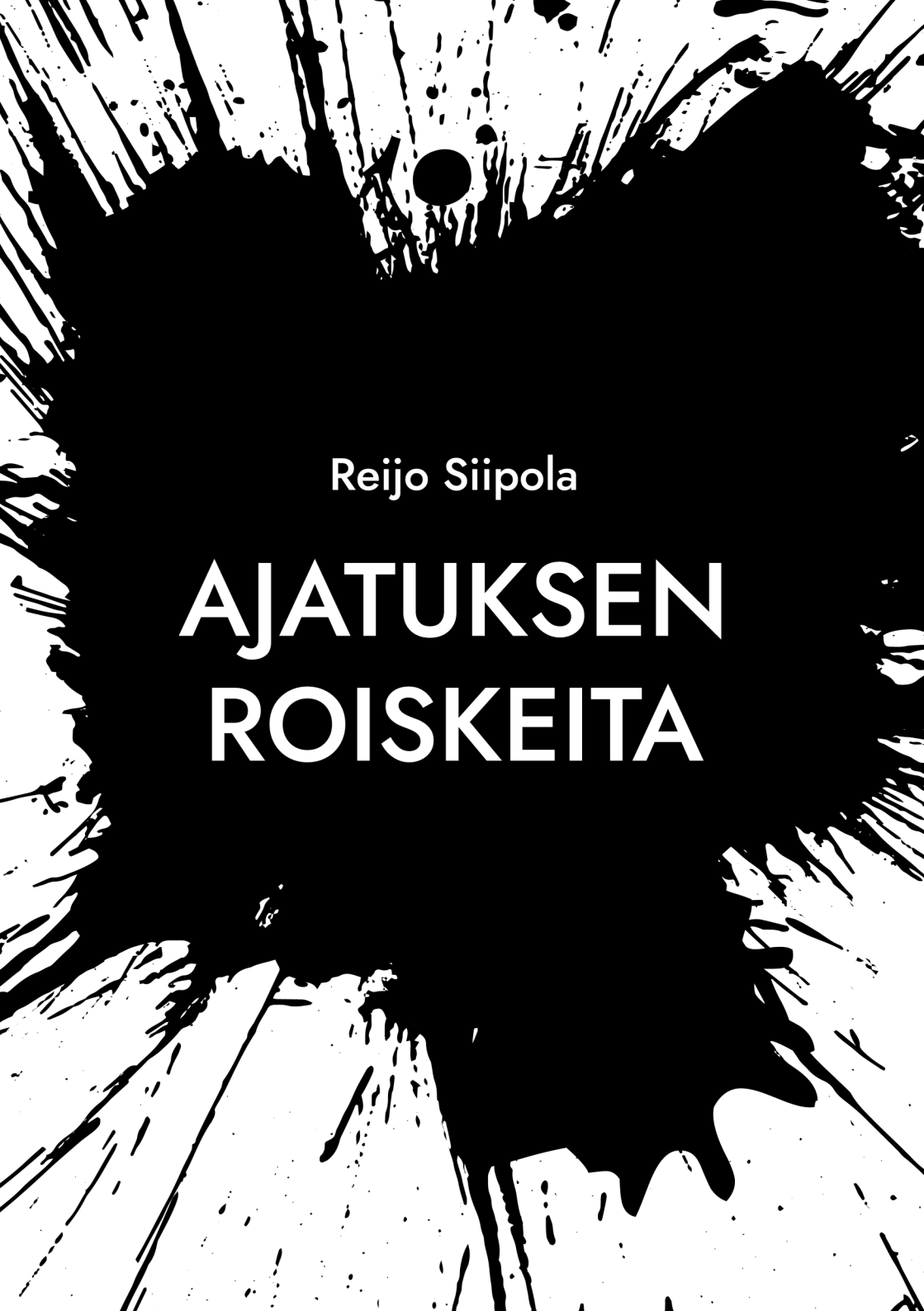

The background is a high-contrast, abstract black and white composition. It features a large, irregular black shape in the center, surrounded by white space filled with black ink splatters, streaks, and dots. A single, solid black circle is positioned near the top center of the black shape.

Reijo Siipola

AJATUKSEN ROISKEITA

Reijo Siipola

Ajatuksen roiskeita

Reijo Siipola

Ajatuksen roiskeita

Kootut aforismit

© 2024 Reijo Siipola

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7109-9

Umpikujaan johtaa tie. Vasen tai oikea eivät ilmaise mitään. Edestä katsoen vasen on takaa katsoen oikea. Myös oppisi on sinusta katsoen oikea. Virheistä voi oppia ja synnistä tehdä parannuksen, mutta oikeassa olemisesta ei ole mitään ulospääsyä.

Lukijalle

Ajatuksen ja ajattelijan väliin on tapana sijoittaa sana luovuus. Sana juontuu lapiolla luomisesta, kuten ojankaivuusta.

Kaivoimme 1960 -luvulla työttömyystöinä talvisin kuivatuskanavia, syventäen ja leventäen tai uudistaen luonnon valtaajia, Tohko-ojaa, Merenojaa, Iso-ojaa, Keihäsojaa. Kanavasta tuli jopa yli miehen mitan syvyistä, päältä tuota leveämpää. Kanavan reunalle tuli jäädä puolen metrin levyinen pomon polku, ja apukahva lapiossa auttoi heittämään tilsan korkealle ja kauas. Urakkapalkka: alle markan kuutio. Viiden metrin pätkissä hiekkaa ja savea. Kilpaa kaivettiin.

Näin inhimillinen luovuus kohdistuu maahan. ”He ovat maasta ja puhuvat sitä, mikä on maasta”, toteaa iso kirjakin. Aarteet löydämme maasta, jossa ne olivat jo ennen löytäjänsä: oliot, aineet, töiden vaiheet ja ajatusten aiheet. Jotakin on louhittava kallioista. Taivaaseen ei lapio ulotu, sieltä vain annetaan. Työ on ihmisen ja maan ajallinen suhde, ja sen lomassa syntyneet ajatelmat maallisia, matalia. Korkealentoisinta lienee maahan sidotun siiveniskuillaan roiskima rapakko.

Seuraavassa on kokoelma vuosien aikana syntyneitä ajatelmiani. Joitakin niistä on tähän järjestelty löyhästi teemoittain, mutta osin järjestys on summittainen. Löytyisi monia mielipiteitä, joiden mukaan yhden, jos toisenkin ajatuksen olisi voinut jättää julkaisematta. Ymmärrän kyllä. Itselläniikin oli mielipide, jonka vuoksi jätin julkaisematta ne kaikki. Toinen mielipiteeni on, että ne on julkaistava. Ei haittaa, jos jollakulla on mielipiteitä asiasta vain kaksi, kunhan ne ovat vastakkaiset.

Montakohan ajatusta jäisi jäljelle, jos heikot, harhaan osuvat, vaikeaselkoiset, naurettavat ja epäkohteliaat poistettaisiin. Entä poliittisuus? Väitetään, että ”kaikki on poliittista”. Ei siis syy jättää julkaisematta – silloinkaan, kun syntynyt ajatus on tai ei ole ajattelijan varsinainen mielipide.

Kiitän Nuoren Voiman Liitto ry:tä, joka minulle, aforismialaan perehtymättömälle osoitti pätevän arvostelijan. Kiitän kirjailijaa Sami Feiring häneltä saamastani arvokkaasta palautteesta.

Kalajoella 15.3.2024

Reijo Siipola aforismit@rsi.mm.st

Lukijalla luova tila luontuu lapiotta.
Ajatusko on vai pila? Tarua vai totta?
Taito tekstin tulkinnan voi vastauksen antaa;
kaksi luovaa ajatuksen ehkä loppuun kantaa.

Tekijä

Umpikujaan johtaa tie.

Kuinka paljon vaivaa näemmekään löytääksemme helpoimman tien.

Mitä suurempi pettymys, sitä innokkaampi on odotus.

Mystinen arvoitus on, miksi yksinkertaiset ihmiset eivät osaa edetä yksinkertaista tietä tavoitteeseensa.

Viisasta on vaieta, tuumivat oppineet, kun oppimaton lähestyy viimeistä risteystä ennen umpikujaa.

Kuinka pitkästi vaelsinkaan etsiessäni aarretta, jonka lopulta tajusin jo omistavani.

Ilman umpikujaa emme ehkä kohoaisi koskaan siivillemme.

Tietoisuus epätietoisuudesta on oikeaa ja vaikuttavaa.

Ihminen, joka ei koskaan ole uskonut ihmeisiin, alkaa tarkistaa kantaansa jouduttuaan tilanteeseen, josta vain ihme voi pelastaa.

Suurmiehiksi nousee välttämättömyyden siivellä.

Parempi nousta todellisuuteen nyt, kuin pudota siihen myöhemmin.

Paluun ajatus asettaa lähtemisen mielen kyseenalaiseksi.

Maasta ovat pyyteemme. Rapakkoa roiskivat niiden siiveniskut.

Kun kulkuri takavuosina poikkesi
ruokakauppaan ja pyysi viidelläkym-
menellä pennillä roiskeita, hän sai
määrämitoin leikattaessa ylijääneitä
pätkiä eri makkaroista.

Myöskään ajatuksen roiskeita ei voi
valita. Kutsumatta ne tulevat eri pituisina,
monen makuisina. Ajatus jota en valinnut
voi vihasuttaa, häiritä, vastata kysymyk-
seen, herättää ajattelemaan

BoD

9 789528 071099